

РЕШЕНИЕ

№ 2660

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11822** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 03.08.2020 г., постановено по НАХД № 116 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 680/2018 от 08.02.2019 г., издадено от заместник-директор на Териториална дирекция Югозападна при Агенция „Митници“, с което на касатора на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. с ал.1, т. 1 от Закона за митниците /ЗМ, обн. ДВ, бр. 15 от 06.02.1998г./ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 24 359,89 лева за нарушение на чл. 234, ал. 1, т.1 от ЗМ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че представител на дружеството не е надлежно призован за съдебното заседание , с което е нарушено правото на защита на касатора. На следващо място сочи, че в обжалваното решение липсват аргументи относно процедурата по издаване на АУАН и НП. В нарушение на задължението си за събиране на доказателства за разкриване на обективната истина, СРС не е

предоставил възможност за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на свидетели, не е приел представените от дружеството писмени доказателства и е кредитирал единствено представените доказателства от Агенция „Митници“. По съществуващото на спора излага съображения, че в оспорения акт липсва произнасяне относно наличието на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. От касационната инстанция се иска отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление. Алтернативно прави искане делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане.

Ответникът в касационното производство, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, VII – и касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на касатора, с оглед приетите от първоинстанционния съд за установени факти, е била ангажирана за това, че на 07.10.2016 г. в митническо бюро (МБ) С.-Запад, представител на [фирма], подал декларация за временно складиране за стока, превозвана с товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Декларацията е регистрирана под № В0005807/12620/07.10.2016 г. и съдържа 1 (една) статия - 722 колета с нето тегло 17243,2 кг и бруто тегло 17 714,2 кг., съдържащи „трикотажни платове и мостра“, с получател [фирма]. На същата дата е подадена и митническа декларация (МД) за митническо оформяне на режим „допускане за свободно обръщение“, регистрирана под номер МКК 16В0005807Н0208216/07.10.2016 г. В МД е посочено, че държавата на износ е Турция с условие на доставка FCA И.. Общата фактурна стойност на стоката е 12 010,24 евро, отразена в клетка № 22 на МД. Декларирани са 3 бр. стоки. За отделните стоки са заплатени публични държавни вземания в следните размери: за стока № 1 - мито - 0 лв., ДДС - 1396,54 лв.; за стока № 2 - мито - 0 лв., ДДС - 3492,03 лв.; за стока № 3 - мито - 0 лв., ДДС - 5,02 лв.

След преглед на представената документация от дружеството са изискани документи за извършване на допълнителна проверка на приетата МД с № 16В0005807Н0208216.

С писмо рег. № 32-152869/06.06.2016 г. от Централно митническо управление (ЦМУ) на Агенция „Митници“ е отправено искане за проверка по линия на международното сътрудничество и запитване до митническата администрация на

Република Турция.

При извършената съпоставка и анализ на данните от представените документи пред МБ С.-Запад и тези пред турските митнически органи, било констатирано, че в случая се касае за документи, относими към едни и същи стоки. Контролните органи приели, че същите представляват митническата стойност на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, съгласно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета. Установено е, че общата сума на дължимите публични държавни вземания (в случая ДДС) за МД 16BG005807H0208216// 07.10.2016 г. възлиза на 29 253,48 лв., а действително платената сума е 4 893,59 лв., от което било установено, че в случая е избегнато заплащането на публични държавни вземания /ДДС/ в размер на 24 359,89 лв.

Въз основа на горното, свидетелят Д. М. Д. на длъжност „гл.митнически инспектор“ в Митница Столична съставил АУАН № 413/14.09.2018 г., че на 07.10.2016 г. в [населено място], МБ С.-Запад, [фирма], в качеството си на „декларатор“ и „титуляр на режим“ по смисъла на чл. 5, т 15 и т. 35 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, като чрез представянето на фактура № 490016/05.10.2016 г. за 12 010,24 евро е декларирал чрез свой представител по - ниска от действителната митническа стойност за стоките по МД № 16BG005807H0208216/07.10.2016 г., с което е избегнал частично заплащането на публични държавни вземания, събирани от митническите органи - ДДС в размер на 24359,89 лв. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ, като в деня на неговото съставяне е връчен препис на упълномощен представител на търговското дружество. Срещу АУАН е постъпило възражение по смисъла на чл. 44 ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 680/08.02.2019 г. от заместник-директор на Териториална дирекция Югозападна при Агенция „Митници“, с което на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, във вр. с ал 1, т. 1 ЗМ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 24 359,89 лева за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

Въззивният съд е приел, че при издаването на НП и АУАН не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. АУАН и НП са съставени, респ. издадени от компетентни органи, в кръга на техните пълномощия, при спазване на посочените в чл. 34 ЗАНН срокове. Приел е, че по безспорен начин, въз основа на събраните и кредитирани от съда доказателства по делото, е доказано извършване на нарушение на чл. 234, ал. 1, т.1 от ЗМ. Обсъдил е подвеждане на нарушението под съответната санкционна норма, размера на наказанието и липсата на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. като мотивирано е изложил защо не приема за основателни възраженията на дружеството. С тези изводи и мотиви, първоинстанционния съд е потвърдил изцяло издаденото наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно.

Неоснователни са възраженията, че представител на дружеството не е надлежно призван за съдебното заседание, с което е нарушено правото на защита на касатора. Пред районния съд са проведени две съдебни заседания, на които са събрани доказателства. Във всяко от тези заседания е присъствал процесуален представител на [фирма], като на първото не е направил възражения за нередовно призоваване и изрично е настоял за даване ход на делото. Районният съд е уважил направени доказателствени искания на жалбоподателя, като във второ заседание е извършен разпит на поискания свидетел и са приети представените писмени доказателства. В този смисъл не е нарушено правото за участие в процеса и да представя доказателства за установяване на своите твърдения.

Въззивният съд пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи. Противно на твърденията в жалбата, въззивният съд е изложил доводи за спазването на процедурата по издаване на АУАН и НП. Посочено е, че са спазени изискванията на чл. 57 ал. 1 ЗАНН, доколкото в обжалваното наказателно постановление ясно са описани всички факти и обстоятелства относно извършеното нарушение. В тази връзка обжалваното решение е съобразено с материалния закон, като при постановяването му не е допуснато нарушение на процесуалните правила. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е направил законосъобразни изводи по отношение на извършеното нарушение.

Не се споделят оплакванията на касатора, че в оспорения акт липсва произнасяне относно наличието на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Въззивният подробно е отговорил, че не са налице условията за приложение на чл. 28 ЗАНН, които доводи се споделят от касационния състав. Касае за наличие на вредни последици за фиска чрез избягване плащането на публични вземания, които са в значителен размер, което изключва маловажността.

Единствено за допълнение следва да се отбележи, че настъпила абсолютната давност за погасяване на административно - наказателната отговорност към датата на приключване на съдебното заседание - 26.03.2021 г., към който момент се преценяват новонстъпилите факти.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 -2 НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл. 143, ал. 4 АПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 63, ал. 3 ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК). Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 120 лева - чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от

Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 166618 от 03.08.2020 г., постановено по НАХД № 116 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция Югозападна при Агенция „Митници“ сумата в размер на 120 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.